

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 627/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

508/2010. (XII. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. november 30-án előterjesztett **panaszát** a 2010. december 15-én tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv – a Keszthelyi Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, ugyanakkor a beadvány alapján az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2010. november 30-án, a Testület elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványán terjesztette elő panaszát. Előadása szerint azért fordult a Testülethez, mert nem értette egy rendőrségi határozat eredményét, konkrétan azt, hogy miért őt büntette meg a rendőrség egy olyan közlekedési balesetben, amelyhez ő hívta ki a rendőröket.

Az eset előzményeként leírja, hogy 2010. augusztus 11-én 20 óra 45 perckor gépjárművel haladt a V. és Z. települések közötti útszakaszon, amikor a szemből érkező gépkocsi sofőrje áttért a sávjába, és a két autó tükre összeért. A panaszos megállt, míg a másik jármű vezetője fékezés nélkül továbbhajtott. A panaszos megfordult, és az autó után eredt. Később utolérte a másik gépkocsit, megállította, majd kérdőre vonta a sofőrt a történetek miatt. Mivel a másik sofőr nem ismerte el, hogy hibázott volna, a panaszos hívta a rendőrséget. Ennek hallatán a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

másik gépkocsi vezetője elhajtott. A panaszos a kikerülő rendőröknek elmondta, hogy mi történt, és mivel ismerte a másik sofőrt, az ő kilétéről is felvilágosítást adott, sőt a telefonszámát is megadta. A rendőrök telefonon vették fel a kapcsolatot a másik vezetővel, és kérték, hogy jöjjön vissza a helyszínre, ő azonban arra hivatkozva, hogy alkoholt fogyasztott, ennek nem tett eleget.

A panaszos azt sérelmezi, hogy mindezek után a rendőrség őt is felelősségre vonta. Nem érti, miért került erre sor, hiszen ő hívta ki a rendőröket, és véleménye szerint általában a vétkes hajt el a baleset helyszínéről. Ezzel ellentétben a panaszos nem távozott, sőt rendőrt is hívott. Sérelmei abból fakadnak, hogy ugyan a gépkocsijában jelentős anyagi kár keletkezett, a biztosító azonban nem fizet neki, mert a rendőrség az ő felelősségét is megállapította.

III.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette (...) kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag-, jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás, stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos által a konkrét esetben sérelmezett rendőri tevékenységet, azaz a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépést a fentiekkel ellentétben a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény, továbbá az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet szabályozza. Ezen jogszabályok értelmében a szabálysértési eljárás keretében kiszabott bírság ellen az érintett jogorvoslattal élhet, kifogást terjeszthet elő, majd az ügyben tárgyalás tartását kérheti.

A Testület hatáskörére vonatkozó fenti magyarázat alapján, valamint az említett jogszabályok rendelkezéseinek ismeretében megállapítható, hogy a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését a Testület nem minősítheti, a fölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Emiatt a panaszos beadványában előadott sérelmeket nem állt módjában kivizsgálni.

A Testülete a fentiekben túl úgy ítélte meg, hogy a panaszos beadványa tartalma alapján a szabálysértési határozat elleni kifogásnak tekinthető, ezért indokoltnak látta azt továbbítani az

elbírálásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv, a Keszthelyi Rendőrkapitányság – mint elsőfokú szabálysértési hatóság – vezetőjének.

A Testület a fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2010. december 15.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
Elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület